

DE PAROCHIËLE CARITAS INSTELLING

**Informatie voor bestuursleden van
Parochiële Caritas Instellingen
in het Aartsbisdom Utrecht.**

Uitgave:
DIOCESANE KERKELIJKE CARITAS INSTELLING (DKCI)
IN HET AARTSBISDOM UTRECHT

“Dijnselburg”
Amersfoortseweg 10
3705 GJ ZEIST
telefoon: 030-6931104
fax: 030-6932278
website: www.dkci-utrecht.nl
e-mail: dkci@aartsbisdom.nl

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
01. Voorwoord	?
02. Caritas: het ging en het gaat om de naaste	
03. Nadere informatie over het Algemeen Reglement voor het bestuur van een (Inter-) Parochiële Caritas Instelling	
04. Criteria voor benoeming tot lid van een PCI bestuur	
05. Formulier voor voordracht van een kandidaat voor het lidmaatschap of ontslag van het bestuur van een (Inter) Parochiële Caritas Instelling	
06. Afdrachtregeling	
07. De relatie van de PCI met parochiebestuur en diaconale groepen	
08. De relatie van de PCI met het dekenaat	
09. De Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling	
10. Het Reglement op de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling	
11. Collectieve Verzekeringen van het Aartsbisdom Utrecht	
12. DKCI-Nieuwsbrief	
13. Instanties en adressen	
14. Lijst van periodieken	
15. Lijst van veel voorkomende afkortingen	

1. VOORWOORD

De laatste jaren is veel zorg en aandacht besteed aan de vraag op welke wijze de diaconie in de naaste toekomst gestalte moet krijgen. Hierbij was tevens de vraag aan de orde, op welke wijze structurele voorzieningen kunnen worden getroffen die het werk van de diaconie kunnen ondersteunen.

In 1995 is in het bisdom een onderzoek ingesteld naar de stand van zaken van de diaconie. Uit het onderzoek kwam naar voren dat veel groeperingen vele taken hebben opgepakt, maar dat nog steeds onduidelijkheid bestond over wat we nu moesten verstaan onder het begrip diaconie en waarmee men zich wel of juist niet zou moeten bezighouden. Er bestond een gebrek aan structuur en er was behoefte aan professionele ondersteuning vanuit het dekenaat. Het onderzoek stond niet op zich, want in de daarop volgende jaren hebben zich grote ontwikkelingen voorgedaan. Alom zag men dat de zorg voor de naaste steeds meer aandacht kreeg van de geloofsgemeenschappen en dat de PCI-en daarbij een steeds belangrijker rol gingen vervullen. Dit heeft op talrijke plaatsen tot een herbezinning op diaconie geleid.

Een hernieuwde uitgave van dit Rode Boekje is noodzakelijk geworden omdat in de positiebepaling van de PCI-en wijzigingen zijn opgetreden. De eerste uitgave van het boekje dateert uit de jaren zeventig en heeft vele jaren goede diensten bewezen. In 1988 werd een tweede editie uitgegeven naar aanleiding van het verschijnen van het vernieuwde Algemeen Reglement voor het bestuur van een (Inter) Parochiële Caritas Instelling in de Nederlandse R.K. Kerkprovincie (A.R.). De derde editie verscheen in 1999. Aanpassing van het A.R. in 2002, herziening van het reglement op de DKCI in 2004, het uitkomen van de kadernotitie diaconie "In Gods Naam Doen" in 2005, de vorming van de parochieverbanden met hieraan gekoppeld de pastorale teams van geprofileerde pastores en de maatschappelijke ontwikkelingen in de laatste jaren maken een aanpassing opnieuw gewenst.

Evenals de vorige uitgaven wil dit informatieboekje een handleiding zijn voor de PCI-besturen. Enerzijds bevat dit boekje achtergrondgegevens en anderzijds de nodige zakelijke informatie voor het werk in het veld. Ook komen bij de toelichting op het Reglement zaken aan de orde die volgens het Reglement door de Bisschop mogen worden geregeld.

Het bestuur van de DKCI hoopt dat de besturen van de PCI-en, mede aan de hand van de verstrekte informatie en overwegingen in goed overleg met de parochiebesturen keuzes maken over de wijze waarop de PCI actief wil meewerken en deelnemen aan het proces "Op weg naar missionaire geloofsgemeenschappen". In deze tijd kan en mag een PCI geen afzonderlijke positie innemen binnen een parochie. Zij dient in goed overleg en harmonie, naast de van oudsher vervulde taken op het gebied van de financiële ondersteuning van in nood verkerende mensen, er aan mee te werken dat een parochie niet alleen een gelovende, belijdende en vierende gemeenschap is, maar als dienende gemeenschap op weg kan gaan en kan toegroeien naar een missionaire geloofsgemeenschap.

Voor alle duidelijkheid merken wij op dat voor PCI ook (I)PCI kan worden gelezen.

Het is een taak van de dekenale besturen dekenaal diaconaal beleid te ontwikkelen en daarbij steun te verlenen aan: geprofileerde pastores, parochie(s)(verbanden) en diaconale groepen in de parochie(s)(verbanden). De PCI als diaconale groep kan in deze zin ook een beroep doen op de in het dekenaat werkzame dienstverlener voor diaconie, de portefeuillehouder diaconie in het dekenale bestuur en lid van de DKCI, en de dekenaal financieel adviseur. Waar en wanneer nodig, is de DKCI gaarne bereid hand- en spandiensten te verlenen. Deze opdracht is geen vrijblijvende zaak maar legt een grote verantwoordelijkheid bij besturen van de PCI-en.

Wij wensen alle PCI-besturen veel succes bij hun werk.

Zeist, september 2006

Het bestuur van de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling in het Aartsbisdom Utrecht

2. CARITAS: HET GING EN HET GAAT OM DE NAASTE

Enkele feiten en achtergronden

Levend in het snelle tempo van de laatste jaren kunnen velen van ons zich de maatschappelijke verhoudingen van vóór en kort na de Tweede Wereldoorlog - ook al maakte men die tijd bewust mee - nauwelijks meer voorstellen. De Kerk, geloofsgemeenschap, nam in die tijd een belangrijke plaats in de samenleving in en het behoorde, op grond van de armenwet uit 1854, onder meer tot haar taak voor haar noodlijdende leden te zorgen.

Iedere parochie kende haar eigen Parochieel Armbestuur. In dat verre verleden hebben de Armbesturen veel en goed werk gedaan. Veel individuele - vaak financiële - noden werden gelenigd. Uiteraard werden er ook fouten gemaakt, maar de intentie was goed: men wilde de armen helpen. In die tijd was het algemeen aanvaard, dat de overheid pas moest optreden, als de Kerk verstek liet gaan.

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog kwam langzaam maar zeker een geheel ander denken op gang. Er werd nagedacht over "de rechten van de mens" en het gevoel ontstond, dat het voor een mens onrecht is en ook vernederend om in een bepaalde situatie afhankelijk te moeten zijn van giften en gaven. De idee groeide, dat de overheid diende te zorgen voor het wel en wee van haar onderdanen. De burger had "recht" op basisvoorzieningen. In die jaren kwam een stroom van sociale voorzieningen en sociale wetten tot stand, met als afronding de invoering van de Algemene Bijstandswet op 1 januari 1965. Voor iedere nood was nu ergens wel een overheidsloket waar men zich kon melden.

De oorspronkelijke taak van de Armbesturen was aldus nagenoeg geheel door de overheid overgenomen.

Leven is veranderen

Deze ontwikkelingen in de samenleving hebben er in 1964 toe geleid, dat de bisschoppen van Nederland de Parochiële Armbesturen hebben omgevormd tot Parochiële Caritas Instellingen. Met de afkondiging van het Reglement in 1964 hebben de bisschoppen willen aangeven, dat er ten aanzien van de zorg voor "noodlijdenden" ook in de Kerk een nieuw tijdperk was aangebroken.

De PCI-besturen probeerden - soms moeizaam - de draad weer op te pakken. In veel gevallen slaagde men erin nieuwe wegen te vinden. Men ging steun verlenen aan kerkelijke en levensbeschouwelijke instellingen m.n. aan instellingen in de sociale sector zoals maatschappelijke dienstverlening, kruiswerk, sociaal cultureel werk, gezinsverzorging enz. Op sommige plaatsen in het bisdom stelden PCI- besturen hiervoor een fors deel van hun vermogen beschikbaar.

Maar, zoals gezegd, leven is veranderen.

In de jaren zeventig gingen de, door de PCI-en gesteunde, levensbeschouwelijke instellingen op in algemene verbanden. De noodzaak van een efficiëntere bedrijfsvoering en voorwaarden om voor subsidie in aanmerking te komen, waren hiervan enkele oorzaken. De PCI-besturen kwamen op afstand te staan. In zéér veel gevallen zagen zij voor zichzelf geen taak meer en werden andermaal tot heroriëntatie gedwongen.

De genoemde ontwikkelingen vielen samen met een toenemende secularisatie en de daarmee gepaard gaande ontkerkelijking. Binnen de Kerk ontstaat over tal van zaken verschil van opvatting en onenigheid. De parochie speelt maatschappelijk gezien een steeds minder bepalende rol, raakt steeds meer gemarginaliseerd. De parochies worden gedwongen zich te heroriënteren.

Van bedeling naar delen

Maar er is ook een andere kant aan de medaille. Op veel plekken leidt deze heroriëntatie tot herijking op de evangelische waarden. Wat diaconie betreft leidt dit er toe dat men van

passief handelen - hulp aan mensen in nood - komt tot een actief handelen. De instellingen voor Maatschappelijk Activeringswerk, door de Provinciale Overheid voor 90 % en door de DKCI aanvullend gesubsidieerd, kennen een breed bezinning- en activeringsproces. Niet alleen de concrete nood maar ook de (maatschappelijke) oorzaken van deze nood worden betrokken in het verlenen van hulp.

Het werken vanuit de "evangelische" opdracht aan maatschappelijke noden slaat aan. Het vormt een brug tussen de Kerk en de samenleving. Het werkt niet alleen gemeenschapsvormend binnen de Kerk maar ook daarbuiten doordat nieuwe netwerken ontstaan. Voor deze manier van werken kunnen mensen warmlopen en ook jongeren voelen zich er door aangesproken. En zo zien we dat diaconie zich in de praktijk ontwikkelt via zorg naar solidariteit; en van zorg en solidariteit naar gerechtigheid. Individuele problemen worden niet meer los gezien van de maatschappelijke context. Naast de individuele hulpverlening - die blijft bestaan - is er het besef dat moet worden gewerkt aan maatschappelijke verandering daar waar het gaat om de oorzaak van de problemen.

Eind zeventiger- en begin tachtigerjaren gaan activiteiten, vanuit deze invalshoek ontwikkeld, bekendheid krijgen onder de naam "Kerk in de Samenleving". Het aantal parochies en dekenaten dat daar actief mee bezig is, groeit. Meer en meer groeit ook het bewustzijn dat de Kerk pas Kerk kan zijn als zij zich ook bekommert om maatschappelijke problemen. Dit proces is nog steeds gaande. Geconstateerd moet worden dat slechts een gedeelte van de parochies zich bij dit werk betrokken voelt. In dit kader stelde de Bisdomraad in april 2004 een commissie in met de opdracht een "beleidskadernota diaconie" voor te bereiden. De nota "In Gods Naam Doen", kwam in november 2005 uit en biedt een bezinning op inhoud en methoden van de diaconie. Ze is o.a. ontstaan door consultaties waardoor optimaal gebruik kon worden gemaakt van de kennis en ervaring van de mensen uit het diaconale veld. Ze doet aldus voorstellen voor de infrastructuur van de diaconie. In de kadernota is ervoor gekozen zich niet uit te spreken over een definitie voor diaconie en de grensafbakeningen die daarbij horen. Het diaconaal handelen in de praktijk is een veelvormig en bont geheel, dat steeds in ontwikkeling is. Met deze nota wil het bisdom werkers in het veld, beleidsorganen en dienstverleners inspireren, oriëntatie bieden op wat diaconie inhoudt en handreikingen geven voor een diaconale infrastructuur. De vraag wat goede diaconie inhoudt, weegt zwaarder dan de vraag of iets wel of geen diaconie genoemd kan worden.

Weerstand

Wanneer een beroep wordt gedaan op de leden van de Kerk om maatschappelijk actief te zijn, wordt nog te vaak gehoord "daar hebben we toch een groep voor". Een complicerende factor daarbij is dat we met het bespreekbaar maken van maatschappelijke problemen tegelijkertijd ook de tegenstellingen in huis halen. Dat schrikt sommigen af. Dat mag zo zijn, maar tegen alle verschillen van opvatting in is het niet alleen een opdracht maar vormt het ook een uitdaging om, als parochie, te werken aan "Uw koninkrijk kome". Niet alleen in de hemel maar ook hier op aarde. Belangrijk is of wij die uitdaging aandurven en luisterend naar elkaar tot handelen kunnen komen, terwijl we onze verschillen van opvatting serieus nemen.

Samen sta je niet alleen

Veel Parochiële Caritas Instellingen hebben zich in de laatste jaren geheroriënteerd. Zij zijn het steeds meer als hun taak gaan zien de motor van het parochieel diaconaal handelen te zijn. Zij hebben in dat kader, om bovendien beter en efficiënter te kunnen werken, zich verenigd in Inter Parochiële Caritas Instellingen. Anderen hebben één of meer leden afgevaardigd naar parochieraad of parochiebestuur; dit laatste bevordert de communicatie. Dat is van belang voor het werk.

De vorming van grote parochieverbanden en als gevolg daarvan parochiefusies, wordt ook gevolgd door de PCI-en die ook overgaan tot samenwerking binnen het gehele parochieverband totdat zij ook fuseren tot één PCI. In voornoemde nota lezen we dat in elk bestuur van parochieverbanden iemand dient te zitten met de portefeuille diaconie, die goed geïnformeerd is over wat zich in het diaconale veld afspeelt. Deze overlegt met de profielpastor en met het diaconaal beraad over het beleid inzake diaconie en helpt zijn

medebestuurders goede afwegingen te maken over de besteding van geld en menskracht. In elk dekenaat is een diaconaal dienstverlener werkzaam. Deze werkt primair mét en ten dienste van de pastorale beroepskrachten diaconie in de parochieverbanden. Door deze werkers kunnen zij worden ingezet voor ondersteuning, vorming en toerusting van diaconale profielgroepen en werkgroepen

Herziening Reglement in 1991 en 2002

In 1991 is een nieuwe versie van het Algemeen Reglement (A.R.) verschenen. Meer nog dan in het verleden wordt er de nadruk op gelegd, dat de PCI hecht verankerd moet zijn in de parochie. Goed overleg en een nauwe samenwerking met parochiebestuur/ -vergadering en de groeperingen, die werkzaam zijn op het diaconale terrein, worden sterk benadrukt. PCI-besturen nemen steeds vaker deel aan de Parochiële Diaconale Beraden (PDB). Tijdens dekenale bijeenkomsten van PCI- besturen wordt informatie uitgewisseld en worden nieuwe activiteiten opgestart.

In 2002 is het A.R. op vier punten herzien:

1. Ter bevordering van de doorstroming is de maximale duur van het lidmaatschap van het Caritasbestuur aangescherpt. De zittingstermijn is op maximaal acht jaar vastgesteld.
2. Artikel 18 en de toelichting daarop is in overeenstemming gebracht met het machtigingsartikel van het Algemeen Reglement voor het bestuur van een parochie van de Rooms Katholieke Kerk in Nederland.
3. In de toelichting is op grond van ervaringen uit de praktijk artikel 1, lid 4 verduidelijkt.
4. De toelichting bij artikel 4, lid 4, is ingekort.

Organisatie van diaconie

In de nota "In Gods Naam Doen" lezen we dat, gezien de omvang en de complexiteit van het veld van de diaconie, een opmerking moet worden gemaakt over het karakter van de voor de diaconie gewenste organisatie. Dat zal geen hiërarchische, van bovenaf geregelde, organisatie kunnen zijn. Diaconie vraagt een netwerkorganisatie of nog beter: de organisatie van verschillende netwerken. Dit laat onverlet dat er op het niveau van het bisdom of van een dekenaat zwaartepunten voor de diaconie geformuleerd kunnen worden. Een concreet parochieverband dient zelf zwaartepunten te kiezen, anders valt er geen diaconaal beleidsplan te formuleren en kunnen er geen verantwoorde beslissingen worden genomen over geldmiddelen en inzet van pastorale beroepskrachten en vrijwilligers.

Hoe men plaatselijk ook is georganiseerd, zeker is, dat er ook in de komende jaren veel taken en kansen voor PCI-en liggen. Die kansen moeten gebruikt worden. De Kerken mogen dan misschien minder vol zijn dan in de tijd van de Armbesturen, maar als de PCI-en ertoe kunnen bijdragen, dat er gezegd kan worden "ziet hoe zij elkander liefhebben", dan is er hoop voor de toekomst. Dan kunnen wij, als wij samen "Op weg naar missionaire geloofsgemeenschappen" willen zijn, ook in de 21ste eeuw invulling geven aan de woorden van priester Alphons Ariëns (1860-1928): Als wij als goede katholieken vruchtbaar willen werken voor onze eeuw en tijdgenoten, laten wij dan zorgen onze tijd en zijn strevingen te begrijpen. Laten wij onbevangen de nieuwe tijd onder ogen zien, ons oordeel van ons vooroordeel en de kern van de zaken van de bijzaken ontdoen.

3. NADERE INFORMATIE OVER “HET ALGEMEEN REGLEMENT”.

ALGEMEEN

Inleiding

In het jaar 1991 hebben de bisschoppen van Nederland het uit 1964 daterende reglement voor de Parochiële Caritas Instelling vervangen door een nieuw reglement:

“Algemeen Reglement voor het bestuur van een (Inter)Parochiële Caritas Instelling in de Nederlandse R.K. Kerkprovincie.” (A.R.) dat op 28 februari inging en op 1 april 2002 van kracht werd. Het A.R. is op vier punten herzien.

Tot de invoering van het gewijzigde reglement werd besloten, omdat in de maatschappelijke en kerkelijke opvattingen op caritatief gebied ingrijpende wijzigingen zich hadden voorgedaan. Zie hiervoor de toelichting van de voorzitter van de Bisschoppenconferentie Adrianus Kardinaal Simonis op blz. 4 van het A.R.

Rechtspersoonlijkheid

Kerkelijke Instellingen zoals Parochiële Caritas Instellingen, parochies en interparochiële verenigingen bezitten op grond van artikel 2 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek rechtspersoonlijkheid. Zij worden geregeerd door hun eigen statuut, voor zover dit niet in strijd is met de wet.

Geen inschrijving bij Kamer van Koophandel

Deze rechtspersonen kennen dus geen inschrijvingsplicht in het verenigingen- of stichtingenregister van de Kamer van Koophandel, noch deponeringsplicht voor financiële gegevens e.d. Het is zelfs in strijd met de wet indien dit geschiedt. PCI-besturen mogen zich daarom niet in bedoelde registers laten inschrijven.

Landelijk Reglement

Het zal duidelijk zijn, dat het gaat om een landelijk reglement. Dit reglement schept de randvoorwaarden, regelt formele zaken. In de praktijk zal het er om gaan, de bedoeling van het reglement tot zijn recht te laten komen. En wel in het in de parochiegemeenschap centraal stellen van diaconie. Want “ een parochie die niet dient, dient tot niets.”

Bevoegdheden lokale bisschop

In artikel 25 van het reglement wordt aangegeven, dat iedere bisschop voor zijn diocees nadere regels kan stellen.

Hierna volgen, artikelsgewijs, enkele toelichtingen m.b.t. het hanteren van het reglement en enkele aanvullingen zoals die gelden voor het Aartsbisdom Utrecht.

Art. 1 BEGRIPSOMSCHRIJVING

Dit artikel geeft omschrijvingen van begrippen. Van belang is artikel 1, lid 1: de definitie van Caritas. Het is een duidelijke omschrijving die tevens een opdracht inhoudt.

In de Toelichting lid 4 is op grond van de ervaringen uit de praktijk verduidelijkt, dat ingeval van samenvoeging van parochies tevens de parochiële caritasinstellingen van de voormalige parochies dienen te worden samengevoegd. Het Reglement gaat uit van één caritasinstelling in een parochie. Als kleinste pastorale eenheid kan een parochie voor haar diaconale beleid niet met meerdere caritasinstellingen te maken hebben.

Art. 3. DOEL EN TAAK CARITAS INSTELLING

De definitie van artikel 1 wordt nader uitgewerkt. Naast de specifieke taken zoals individuele hulpverlening en het verwerven en beheer van gelden, wordt aangegeven, dat de PCI een taak heeft om personen en groepen te activeren tot - en te betrekken bij de diaconale functie van de geloofsgemeenschap.

Er wordt aandacht gevraagd voor financiële en andere activiteiten. Deze laatste worden op verschillende manieren benoemd. Bijvoorbeeld activiteiten op psychosociaal terrein (bij eenzaamheid en het ontbreken van levenszin enz.) en politieke doelen (zoals overleg met de gemeente en andere maatschappelijke organisaties).

In dit artikel wordt een nauwe binding vastgelegd tussen de caritasinstelling en het bestuur van de parochie. Het beleid van de caritasinstelling moet zelfstandig en "in goede samenspraak" met de parochie (d.w.z. bestuur en diaconale groepen) tot stand komen. Eveneens is in dit artikel vastgelegd dat op initiatief van de PCI, parochiebestuur en PCI tenminste éénmaal per jaar in een gezamenlijke vergadering bijeenkomen. Deze vergadering is een uitgesproken gelegenheid om in goede samenspraak het gevoerde diaconale beleid en de voordracht, (her)benoeming van PCI-bestuursleden aan de orde te stellen. Indien tussen parochiebestuur en caritasbestuur geen overeenstemming over het te voeren diaconale beleid bestaat waardoor de samenwerking wordt bedreigd, wordt het meningsverschil aan de bisschop voorgelegd. In de praktijk van alledag betekent dit dat het dekenaat in eerste instantie nader overleg zal voeren met beide partijen.

Art. 3.2.e. FINANCIËLE TAKEN EN SUBSIDIES

In dit artikel wordt gesproken over "het verlenen van financiële medewerking aan taken, welke verondersteld kunnen worden te behoren tot het terrein van de caritas".

Een aantal punten is hierbij van belang:

Het eerste punt is dat, indien een uitgave geen betrekking heeft op caritas, er geen financiële steun mag worden gegeven. Te denken valt in dit verband aan b.v. de restauratie van de kerktoren of van een orgel of het meefinancieren van een pastorale werker. Over uitzonderingsgevallen moet vooraf overleg plaats vinden met het dekenaat en moet instemming worden verkregen van de DKCI en de bisschop.

Wel kan de financiering van werken voor diaconie vallen binnen de doelstelling van de Caritas, dat wil zeggen voorwaarden scheppen waardoor diaconie in een gemeenschap gestalte kan krijgen. Immers, goede beoefening van diaconie in brede zin vraagt vaak om een adequate begeleiding. Het wordt tot de taak van de diaconie gerekend deze begeleiding mogelijk te maken.

Mocht er op dit punt onduidelijkheid bestaan over de vraag of er sprake is van caritas, dan is de DKCI bereid in deze te adviseren.

Een tweede punt, dat van belang is bij het beantwoorden van een verzoek tot een eenmalige subsidieverlening is, dat een PCI als regel uitkeringen dient te doen ten laste van de inkomsten, die zij geniet. Uit artikel 18 blijkt, dat het vermogen alleen mag worden aangesproken na voorafgaande schriftelijke toestemming van de bisschop.

Deze bepalingen zijn mede gegeven, omdat het niet wenselijk is het beschikbare vermogen aan te tasten. Interen op het vermogen betekent immers, dat een PCI na verloop van tijd over geen of onvoldoende middelen beschikt om haar diaconaal werk naar behoren uit te voeren.

Een derde punt van overweging dient te zijn de beantwoording van de vraag of een verzoek tot subsidiëring een periode van langer dan één jaar beslaat. In artikel 20 staat, dat alleen voor een komend kalenderjaar verplichtingen kunnen worden aangegaan.

Schriftelijke toestemming van de DKCI voor het aangaan van verplichtingen voor langer dan één jaar, dient vooraf te worden verkregen. Deze bepalingen zijn ingesteld, omdat het aangaan van meerjarige verplichtingen ongewenste consequenties kan hebben. Te denken valt aan het gaan ontbreken van mogelijkheden andere diaconale taken te vervullen.

Een vierde punt van overweging dient te zijn de beantwoording van de vraag of de DKCI -al dan niet op verzoek van de bisschop - de financiering van bepaalde taken al heeft overgenomen. Aan het vervullen van deze taken (b.v. bovendekenale of experimentele, enz.) dragen alle PCI-en, via het stelsel van afdracht, naar vermogen bij. Indien de DKCI al een subsidie verleent, is het niet gewenst, dat de PCI-en, anders dan in overleg met de DKCI, ook zelf eenmalige subsidies gaan verlenen ten behoeve van hetzelfde doel of dezelfde instelling. De DKCI acht het van belang, dat er duidelijkheid bestaat m.b.t. de geldstromen, die uit dezelfde bron afkomstig zijn.

Art. 3.4. AFDRACHT

Dit artikel geeft de bisschop de mogelijkheid aan de PCI-en bijdragen te vragen voor bovenlokale doelen van diaconale aard. Op grond van dit artikel vraagt de DKCI jaarlijks aan

alle PCI-en een afdracht. Deze afdracht wordt door de DKCI aangewend voor de ondersteuning van een aantal activiteiten, de kosten voortvloeiend uit haar activiteiten en voor de dekking van de kosten van de DKCI zelf.

Met nadruk wordt gesteld, dat het niet de bedoeling is, dat de DKCI zelf een eigen vermogen gaat opbouwen. Een kleine reserve wordt noodzakelijk en ook voldoende geacht.

In hoofdstuk 6, "Afdrachtregeling", wordt een nadere uiteenzetting gegeven over de inning en de hoogte van de afdracht, zoals die met ingang van 01 januari 2006 gelden.

Art. 4. SAMENSTELLING VAN HET CARITASBESTUUR

De voordracht voor de (her)benoeming van een bestuurslid wordt opgesteld na overleg met het parochiebestuur en (indien ingesteld) de Raad van Advies. Ook dit is een goede gelegenheid contacten te onderhouden met het parochiebestuur. Indien de PCI tot een kandidatuur heeft besloten, wordt deze door de PCI bekend gemaakt aan en besproken met het parochiebestuur en wordt de kandidaat vervolgens - via de deken, die zijn advies geeft - ter benoeming aan de bisschop voorgedragen. Indien een parochiebestuur bezwaren heeft tegen een kandidaat is de PCI gehouden dit kenbaar te maken aan de deken, zodat deze in zijn advies aan de bisschop betreffende de benoeming hiermede rekening kan houden.

Ter bevordering van de doorstroming is de maximale duur van het lidmaatschap van het PCI-bestuur aangescherpt. De hier en daar voorkomende praktijk dat een bestuurder terugtreedt maar feitelijk verbonden blijft aan het bestuur en na verloop van een jaar opnieuw als bestuurslid wordt voorgedragen, is door artikel 4 lid 1 uitgesloten. Iemand kan na twee bestuursperioden van vier jaar pas opnieuw voor een bestuurslidmaatschap in aanmerking komen, als er een periode van vier jaar is verstreken sinds zijn ontslag als bestuurder.

Met nadruk moet nog worden vermeld, dat men na afloop van de zittingsperiode rechtens geen zitting meer heeft in het bestuur. Indien dit zich zou voordoen, dan kunnen er problemen ontstaan met betrekking tot de rechtsgeldigheid van bepaalde handelingen.

In 1984 zijn criteria voor benoeming van bestuursleden van een PCI vastgesteld door de bisschop. Deze staan in hoofdstuk 4 van deze brochure vermeld.

Voor het voordragen van een door de bisschop te benoemen kandidaat bestaan standaardformulieren. (Zie hoofdstuk 5 van deze brochure en op www.DKCI-Utrecht.nl).

4. CRITERIA VOOR BENOEMING.

De Aartsbisschop heeft in 1984 enkele criteria, die moeten gelden bij de benoeming van bestuursleden van een PCI vastgesteld. Bij het vaststellen van deze criteria is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de richtlijnen, die gelden voor de benoeming van leden van een parochiebestuur.

1. Algemene Criteria t.a.v. het PCI-bestuur als college.

a. Een zekere mate van representativiteit:

M.b.t. de verschillende categoriale groeperingen in de parochie;

M.b.t. de verschillende territoriale groeperingen in de parochie;

M.b.t. de verhouding mannen en vrouwen;

M.b.t. de leeftijden.

b. Het college moet een zodanige omvang hebben, dat het besturen mogelijk blijft en dat het college ook voor het maatschappelijke verkeer een overzichtelijk geheel vormt; er moet ook een zekere continuïteit zijn. Voor een PCI bestuur geldt, dat het aantal leden minimaal drie moet zijn.

2. Algemene criteria t.a.v. individuele bestuursleden

a. Kerkelijke en maatschappelijke betrokkenheid. Hieronder wordt de liturgische meelevendheid en pastoraal maatschappelijke bewogenheid verstaan;

b. Algemene bestuurlijke kwaliteiten, d.w.z. men moet een geheel kunnen overzien en er tevens leiding aan kunnen geven maar ook inzicht hebben in de betekenis van structuren en reglementen is belangrijk;

c. Bereidheid tot samenwerking met het parochiebestuur, diaconale groepen en met andere parochies in parochieverbanden en met het dekenaat.

3. Criteria van belang bij het zoeken naar een voorzitter

Voor een voorzitter van een PCI-bestuur geldt, dat wat de criteria onder 2 betreft, hogere maatstaven dienen te worden aangelegd. Bovendien gelden voor deze functie nog twee andere criteria:

a. Hij/Zij dient geen maatschappelijke functie of status te hebben, die kan leiden tot vermenging van belangen;

b. Hij/Zij dient ter plaatse voor alle groeperingen (min of meer) aanvaardbaar te zijn.

4. Specifieke deskundigheden.

Specifieke deskundigheden, die voor PCI-besturen belangrijk zijn. Hierbij wordt gedacht aan deskundigheden, ook in het uitvoerende vlak, op het gebied van:

- pastorale activiteiten van pastores, vrijwilligers, werkgroepen enz.;

- maatschappelijke vraagstukken;

- activering van mensen;

- financiën en administratie.

Veel besturen hebben het uitvoerende werk op genoemde terreinen afgestoten en ondergebracht bij een financiële commissie of allerlei werkgroepen. Toch zullen er bestuursleden moeten zijn, die oog hebben voor of deskundigheid hebben op het gebied van een of meer diaconale deeltaken, zoals, bijv. jeugd, ouderen, contactgroepen etc.

Ook bestaat de mogelijkheid dat men leden van werkgroepen opneemt in het PCI-bestuur. Dit moet echter niet het karakter krijgen van belangenvertegenwoordiging. Deze bestuursleden dienen gezien te worden als deskundig op bepaalde gebieden.

5. Uitzonderingen

In het Aartsbisdom is het mogelijk om in uitzonderingsgevallen van de regel - dat men lid van de parochie moet zijn - af te wijken. Het gaat om situaties, waarin personen, die sterk betrokken zijn bij de parochie, bijv. als oud-parochiaan, voor benoeming worden voorgedragen. Indien een dergelijk geval zich zou voordoen, dient het voorstel met redenen omkleed- via de deken- aan de bisschop te worden voorgelegd.

In het bisdom wordt het niet wenselijk gevonden de functies van voorzitter, secretaris, penningmeester van een PCI te laten samenvallen met dezelfde functies in het parochiebestuur.

Belangenverstrengeling moet worden voorkomen. Tegen het over en weer gewoon lid zijn van beide besturen, bijvoorbeeld portefeuillehouder diaconie, bestaat in principe geen bezwaar.

Art. 13. RAAD VAN ADVIES

Het bestuur van de PCI kan besluiten een Raad van Advies in te stellen. Indien het PCI-bestuur hiertoe besluit, moet het dit doen in samenspraak met het parochiebestuur.

Van de mogelijkheid tot het instellen van een Raad van Advies is tot nu toe geen gebruik gemaakt. Een goed functionerend Parochieel Diaconaal Beraad kan heel goed de bedoelde klankbordfunctie vervullen. Op deze wijze benut men dan de mogelijkheid in contact te komen en te blijven met parochiële diaconale groepen en zo de caritas in brede zin gestalte te geven.

Art. 15. PASTOOR/PASTOR/DIAKEN/PASTORAALWERK(ST)ER

Ook dit artikel biedt de mogelijkheid zelf contacten te leggen en te onderhouden. Uiteraard hoeft een PCI-bestuur niet te wachten tot de, al dan niet diaconaal geprofileerde pastoor, pastor, diaken, pastoraal werk(st)er zich zelf meldt. Het bestuur kan zelf tot uitnodiging, van de hiervoor genoemde functionarissen, voor de vergadering overgaan.

Art. 16. INKOMSTEN

Onder ad. 2 wordt bedoeld, het in overleg met het parochiebestuur houden van collectes. Het is van belang de parochiegemeenschap te vragen direct bij te dragen aan het werk van de PCI. Op deze wijze kan de betrokkenheid bij het werk worden vergroot en kan worden bereikt, dat de parochie ook als diaconale gemeenschap vorm en inhoud krijgt. Behoort dit niet tot de mogelijkheden, dan is het mogelijk, dat er afspraken met het parochiebestuur worden gemaakt over het periodiek, d.w.z. één of meerdere keren per jaar, ontvangen van een vaste bijdrage.

Art. 18. BEHEER EN REKENPLICHTIGHEID

De tekst van artikel 18 is geheel in overeenstemming gebracht met het machtigingsartikel van het Algemeen Reglement voor het bestuur van een Parochie van de Rooms-Katholieke Kerk in Nederland. Dat geldt ook voor de toelichting op dat artikel.

Het Kerkelijk Wetboek schrijft voor dat de bisschop, alvorens tot machtiging over te gaan, de Raad voor Economische Aangelegenheden dient te horen. Van deze Raad is, in alle gevallen dat het een waarde betreft van € 90 000, -- of meer, toestemming vereist voordat de bisschop tot machtiging zal overgaan. Bij aan- en verkopen is altijd een taxatierapport vereist van een onafhankelijke en erkende taxateur.

Art. 20. ad.2: BEGROTING

Voor het Aartsbisdom Utrecht wordt de bedoelde goedkeuring geacht te zijn verkregen, zonder dat de begroting behoeft te worden ingediend.

Op deze regel bestaan 2 uitzonderingen:

a. Indien een PCI een begroting vaststelt waarbij het vermogen van een PCI wordt aangesproken en

b. Indien een PCI een verplichting wil aangaan voor een periode langer dan één boekjaar.

In beide gevallen dient vooraf schriftelijk toestemming van de DKCI te zijn verkregen.

Art. 21. JAARREKENING

In artikel 21 wordt vastgesteld, dat de PCI jaarlijks de door het bestuur vastgestelde rekening ter goedkeuring voorlegt aan de bisschop.

De bisschop heeft de DKCI opgedragen deze goedkeuring over te nemen en de noodzakelijke decharge te verlenen.

De DKCI vraagt de PCI-en jaarlijks het verslag in tweevoud in te zenden op de hiervoor bestemde formulieren. Een exemplaar is bestemd voor de DKCI en een exemplaar wordt door de DKCI toegezonden aan het dekenaat, nadat de DKCI de controle heeft uitgevoerd.

Nadat deze formulieren door de DKCI zijn gezien, wordt in overleg met het dekenaat door het dekenaat decharge verleend. Vanaf 1999 is voor deze werkwijze gekozen omdat deze identiek is met de voor parochiebesturen gekozen werkwijze.

Caritas Instellingen met een vermogen dat groter is dan € 50.000, -- dienen, in plaats van de toegezonden formulieren, een accountantsrapport in tweevoud in te zenden. Dit rapport dient een verklaring te bevatten, welke op origineel briefpapier van de verklarende registeraccountant of een accountant- administratieconsulent is afgegeven. De accountant dient minimaal een beoordelingsverklaring af te geven. Deze bepaling vloeit voort uit pauselijke richtlijnen. De DKCI heeft niet de bevoegdheid hiervoor ontheffing te verlenen.

Een ander punt m.b.t. de accountantsverklaring is dat de betrokken accountant geen lid mag zijn van het PCI-bestuur en ook niet in een familiale relatie tot een van de bestuursleden van de PCI mag staan. Dit verbod geldt overigens niet alleen van kerkelijke zijde, ook de code voor de accountants verbiedt dat in onderhavige gevallen een verklaring wordt afgegeven.

Reserveringen kunnen alleen worden opgenomen in de jaarrekeningen wanneer het gaat om reserveringen waarvoor gelden opzij moeten worden gelegd gedurende een reeks van jaren. Reserveringen zijn alleen toegestaan na voorafgaande schriftelijke toestemming van de DKCI.

Wellicht ten overvloede wordt nog vermeld, dat de PCI de goedgekeurde jaarrekening ter kennis dient te brengen van het parochiebestuur en in een nader te bepalen vorm aan de parochiegemeenschap. Uit de jaarrekening zal ook blijken in hoeverre de parochiegemeenschap daadwerkelijk een bijdrage levert aan de financiering van de leniging van de noden. Indien er tekorten dreigen te ontstaan kan een PCI het leveren van een financiële bijdrage vanuit de parochiegemeenschap opnieuw aan de orde stellen. Dit klemmt te meer wanneer er voor allerlei zaken een beroep op de PCI wordt gedaan, dan wel zich nieuwe taken aandienen waarvoor extra middelen beschikbaar moeten komen. Deze thematiek leent zich zeer goed voor een behandeling in het jaarlijkse overleg tussen parochiebestuur en PCI.

Art. 22. TENAAMSTELLING REKENING

Giro- en bankrekeningen van een PCI dienen steeds op naam te zijn gesteld van de PCI.

De tenaamstelling dient te luiden:

Bestuur van de PCI van de parochie van

te.....

Een rekening van de PCI mag nimmer op naam staan van een persoon!

Art. 28. OVERGANGSREGELING

Het inwerkingtreden van het nieuwe reglement kende een overgangsregeling. Zo diende een rooster van aftreden te worden gemaakt, voorzover het nog niet zou bestaan. Daarbij dient zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met de zittingsduur van de leden. Het verdient aanbeveling de rooster van aftreden ter kennis te brengen van het parochiebestuur.

Tot slot:

Het reglement geeft - zoals ieder reglement - formele regelingen en bepalingen. Over het werk zelf wordt weinig gezegd. Daarom als afsluiting van deze toelichting, nog even iets in het kort over inhoud en context van Caritas zoals de DKCI die voorstaat.

Het begrip Caritas moet breed worden opgevat.

Caritas dient een taak te zijn van de gehele parochiegemeenschap, want de parochie moet ook een diaconale gemeenschap zijn. Individuele hulpverlening en het verwerven en beheer van gelden behoren tot het werk.

Caritas is dus niet het werk van een klein of een geïsoleerd groepje.

De PCI werkt primair dicht bij huis en draagt er ook aan bij, dat de caritas een vertaling vindt in liturgie en verkondiging.

6. AFDRACHTREGELING

Op grond van art. 3 lid 4 van het reglement vraagt de DKCI jaarlijks aan PCI-en een afdracht. De afdracht wordt geïnd door de Dienst Financiën van het bisdom.

De aanpassing van de afdracht is in 1998 doorgevoerd om de dekenaten een bijdrage te kunnen verlenen voor aanstelling en bijkomende kosten van een fulltime dienstverlener voor diaconie in het dekenaat. De hoogte van het bedrag wordt gerelateerd aan (volgt uit) de door het bisdom in gelijksoortige situaties gehanteerde bedragen en wordt jaarlijks voor inflatie gecorrigeerd.

De afdrachtregeling is per 01 januari 2006 gewijzigd. Deze luidt nu als volgt:

1. De jaarlijkse bijdrage van de PCI-en aan de DKCI is met ingang van 01 januari 2006 vastgesteld op een bedrag dat overeenkomt met 0,9 % van het vermogen van de PCI.
2. De peildatum voor de vermogenspositie van deze periode is de vermogenspositie zoals die blijkt uit de balans per ultimo 2000 van de betrokken PCI. (*)
3. Eenmaal per drie jaar vindt een vermogenstoets plaats en wordt de afdracht aangepast als blijkt dat er veranderingen zijn opgetreden in de vermogenspositie van de PCI.
4. Parochies zonder PCI en PCI-en die beschikken over een vermogen kleiner of gelijk aan € 10.000,-- dragen geen solidariteitsbijdrage meer af.
5. De Stedelijke Caritas Instelling van de Stad Utrecht en de onder haar ressorterende PCI-en wordt met ingang van 01 januari 2005, gezien de historische afspraken, een aanslag gelijk aan het heffingspercentage opgelegd. Wanneer en zolang de Stedelijke Instelling een fulltime dienstverlener voor diaconie in dienst heeft, wordt de aanslag met de kosten van de dienstverlener verminderd.

TOELICHTING

De hoogte van de afdracht van de PCI staat vast voor een periode van 3 jaar.

Na drie jaar wordt opnieuw het vermogen van iedere PCI vastgesteld.

Het dan vastgestelde vermogen zal weer als basis dienen voor het vaststellen van de afdracht voor een volgende periode van 3 jaar.

* De huidige periode loopt over de jaren 2004, 2005 en 2006.

Voor de periode 2007, 2008, 2009 geldt daarom de vermogenspositie per ultimo 2003 als uitgangspunt voor de vaststelling van de afdracht.

7. DE RELATIE VAN DE PCI MET PAROCHIEBESTUUR EN DIACONALE GROEPEN.

Hoewel we over de relatie tussen parochiebestuur, diaconale groepen en de PCI al het nodige hebben gezegd, is het goed de relatie ook nog eens afzonderlijk aan de orde te stellen.

Inleiding

Een missionaire geloofsgemeenschap zijn, betekent niet alleen verkondiging en liturgische viering. Het betekent ook dat we geloofsgemeenschap op zondag én door de week moeten zijn. Missionair zijn brengt men ook tot uiting door zich veel gelegen te laten liggen aan zaken die spelen in de samenleving. Het gaat dan om de zorg voor de naaste, de leefbaarheid van de samenleving, rechtvaardigheid voor iedereen. Een missionaire geloofsgemeenschap herkent men niet alleen aan woorden maar ook aan de daden van de leden, aan de zorg voor de naaste. Het is van belang dat de parochie midden in de samenleving staat en daarbij duidelijk maakt dat zij ook een diaconale gemeenschap wil zijn. Teneinde aan deze wijze van gemeenschap-zijn, vorm te geven is het van belang dat parochiebestuur en diaconale groepen, waaronder de PCI, regelmatig overleg voeren over tal van zaken de diaconie betreffende.

01. Algemeen Reglement

Het Algemeen Reglement voor het bestuur van een (Inter)Parochiële Caritas Instelling in de Nederlandse Kerkprovincie, stelt in een aantal artikelen de communicatie tussen parochiebestuur en PCI-bestuur aan de orde:

Artikel 3 lid 3: Doel en taak

De Caritas Instelling voert een beleid in goede samenspraak met het bestuur van de parochie(s). Daartoe vindt minimaal eenmaal per jaar op initiatief van het caritasbestuur een gezamenlijke vergadering plaats van de beide besturen en bovendien bij gelegenheid van de voordracht van nieuwe bestuursleden van de Caritas Instelling. Indien naar de mening van het caritasbestuur of van het bestuur van de parochie(s) geen overeenstemming over dit beleid bestaat, waardoor de samenwerking wordt bedreigd, wordt door hen gezamenlijk het meningsverschil aan de bisschop voorgelegd.

Artikel 4 betreft de samenstelling van het bestuur (kandidaatstelling):

... De voordracht van het caritasbestuur wordt opgesteld na overleg met het bestuur van de parochie(s), dat zelf ook kandidaten voor de voordracht kan voorstellen...

Artikel 21 lid 5: Jaarrekening

De goedgekeurde jaarrekening en verantwoording wordt ter kennis gebracht van het bestuur van de parochie(s) en in verkorte vorm aan de parochianen.

02. Minimale voorschriften

Uit de Regeling kan worden geconcludeerd dat het gaat om minimale voorschriften, die veel vrijheid bieden voor de vorm en inhoud van het overleg.

A. Jaarlijks overleg

In het jaarlijks voorgeschreven overleg zal het beleid van de PCI en het diaconaal beleid van de parochie onderwerp van bespreking zijn. Het biedt beide partijen de mogelijkheid inhoudelijk te discussiëren over het gevoerde beleid en de in de toekomst uit te voeren plannen. Op zich is hier de mogelijkheid aanwezig afspraken te maken over taak en functie, afstemming met andere diaconale groepen enz. Ook vragen naar de prioriteiten kunnen hier aan de orde komen.

B. Overleg met betrekking tot benoemingen

Het overleg ter gelegenheid van benoeming van bestuursleden geldt zowel bij een eerste benoeming als bij een herbenoeming. In het verleden is steeds benadrukt dat de te volgen procedure in beide gevallen dezelfde is. Kandidaten kunnen over en weer aan de orde worden gesteld. Ook kan dan worden bezien of kandidaten het te voeren beleid kunnen / willen ondersteunen. Indien parochiebestuur en PCI-bestuur het niet eens zijn over een

voordracht dan dient hiervan melding te worden gemaakt op het formulier van de voordracht dat via de deken aan de bisschop wordt voorgelegd.

C. Jaarrekening

Het ter kennis brengen van de jaarrekening biedt zowel het parochiebestuur als de PCI de mogelijkheid nader van gedachten te wisselen over inkomsten en uitgaven en dus ook over het gevoerde beleid. Ook de voorgeschreven informatie aan de parochianen is niet alleen bedoeld om inzicht te verschaffen in de globale rekening en verantwoording, maar ook over de activiteiten die zijn ontplooid.

03. Structurering van het overleg

De praktijk wijst uit dat het voorgeschreven overleg in veel gevallen niet of niet voldoende plaats heeft. Het is noodzakelijk dat tenminste de minimale overlegsituaties worden nagekomen. Niet alleen het overleg met het parochiebestuur is van belang. Ook met andere (diaconale) groepen binnen de parochie dient overleg en afstemming plaats te vinden. Een goede mogelijkheid is dat in de parochie een gestructureerd overleg (Parochieel Diaconaal Beraad) wordt gestart waardoor niet alleen het overleg met het parochiebestuur maar ook het overleg met de diaconale groepen kan worden bevorderd.

Zorgvuldig vormgeven aan het overleg binnen de parochie draagt er toe bij dat de parochie een werkelijk diaconale gemeenschap wordt.

04. Overleg met het dekenaat

In de contacten met het dekenaat zal de wijze waarop het overleg binnen de parochie plaats heeft, aan de orde moeten komen. Aandachtspunten zijn de benoemingsprocedures, het beleidsmatige overleg en de financiën.

8. DE RELATIE VAN DE PCI MET HET DEKENAAT

De positie van het dekenaat is na de herstructurering sterk veranderd. Meer dan voorheen is het dekenaat een beleidsniveau, waar beleid wordt voorbereid en van waaruit de dienstverlening aan de parochies vorm krijgt. De positie van het dekenaat ten opzichte van de PCI-en is hierdoor eveneens veranderd.

A. Algemeen

01. Herstructurering dekenaten

Na de herstructurering vormen de dekenaten een bestuurslaag met specifieke eigen taken en verantwoordelijkheden. De DKCI heeft zich indertijd op het standpunt gesteld zich, waar mogelijk, aan te sluiten bij de in gang gezette ontwikkelingen. Dit heeft onder meer geresulteerd in een zodanige aanpassing van de structuur van de DKCI, dat ieder dekenaat rechtstreeks is vertegenwoordigd in het bestuur van de DKCI. Deze vertegenwoordiging heeft vorm gekregen door de portefeuillehouder voor diaconie af te vaardigen naar het bestuur van de DKCI. Al eerder is besloten dat de dekenaten ook voor de DKCI een aantal taken op zich zullen nemen. Deze notitie wil de bestaande afspraken afstemmen op de nieuwe situatie.

02. Incidentele contacten

Voor incidentele contacten kan het bestuur van een PCI terecht bij de DDD-er of portefeuillehouder diaconie. Deze zijn op de hoogte van allerlei ontwikkelingen en met name het DKCI-betuurlid kent ook het beleid dat door de DKCI wordt gevoerd.

03. Benoeming en herbenoeming van bestuursleden

PCI-besturen dragen via het dekenaat kandidaten voor bij de bisschop voor benoeming tot bestuurslid. Aan de voordracht dient een overleg met het parochiebestuur vooraf te gaan. Het dekenaat vergewist zich of dit overleg heeft plaats gehad. Daarnaast is het van belang dat kandidaten, individueel dan wel in groepen, een gesprek hebben met een vertegenwoordiging van het dekenaat, waarbij zicht geboden wordt op taak en functie van een PCI. Hierdoor kan worden bevorderd dat opvattingen over caritas niet alleen vanuit een parochiaal niveau maar ook vanuit een bredere setting aan de orde komen. Tevens kan dan worden duidelijk gemaakt wat een PCI-bestuurder van het dekenaat kan verwachten.

04. Diaconale Dienstverlening

Het dekenaat maakt jaarlijks een plan waaruit blijkt welke activiteiten op diaconaal vlak speciale aandacht zullen krijgen. Het is van belang dat hierin ook activiteiten worden opgenomen die tegemoet komen aan de behoeften van PCI-besturen.

05. Overleg dekenaat met gezamenlijke (I)PCI-en

Ten minste eenmaal per jaar overlegt het dekenaat met de PCI-en. Het gaat daarbij ook om de inbreng van de parochie en diaconale groepen in de parochie. In het kader van de integratie van diaconaal beleid in het beleid van de parochie kan ook via deze weg een belangrijke impuls gegeven worden aan de bevordering van het diaconale gezicht van de parochiegemeenschap. Het overleg biedt het dekenaat de mogelijkheid kennis te nemen van opvattingen die bestaan en problemen waarmee de PCI-en worden geconfronteerd.

Nu alle dekenaten schaalvergroting hebben ondergaan en er parochieverbanden zijn ontstaan, kan een andere vorm van overleg, b.v. waaraan door alle PCI-en binnen het parochieverband wordt deelgenomen, worden gehanteerd. Uitgangspunt daarbij is, dat ieder dekenaat zoveel mogelijk aansluiting zoekt bij de eigen overlegstructuur. Ook de ledenvergadering van een dekenaat zou een belangrijke rol kunnen spelen.

06. Dekenale werkgroep diaconie

De portefeuillehouder diaconie wordt veelal ondersteund door een werkgroep, waarin diaconale vraagstukken worden besproken en standpunten worden voorbereid. Het lijkt van belang dat in een dergelijke werkgroep ook een vertegenwoordiging van de PCI-en participeert.

B. Visitatie

Het behoort tot het canonieke recht en plicht van de deken, parochiebesturen en PCI-en te visiteren.

In de jaren tachtig zijn afspraken met de dekenen en dekenale financiële adviseurs gemaakt betreffende visitaties. Nu ieder dekenaat een bestuurslid heeft die de portefeuille voor diaconie beheert, is het een goede zaak dit bestuurslid te betrekken bij de visitatie. Vooral waar het gaat om inhoudelijke zaken, in de relatie tussen parochie en diaconale groepen zou de portefeuillehouder een goede inbreng kunnen verzorgen. De dekenale financiële adviseur zou zijn taak dan kunnen beperken tot de financiële aspecten van beheer en beleid van een PCI.

Na de herstructurering van de dekenaten wordt het nut en het belang van de visitatie bij de PCI-en steeds duidelijker.

Het is de bedoeling dat ook de PCI haar inbreng kan hebben bij de visitatie. Bijvoorbeeld, wanneer het gaat om de afstemming van het dekenale diaconale beleid met dat van een PCI en omgekeerd.

Ook is het van belang dat ook via de visitatie vragen en opmerkingen kunnen worden gemaakt in de richting van de DKCI. Ieder dekenaat heeft een vertegenwoordiger in het bestuur van de DKCI.

Om de deken te ondersteunen in de uitoefening van zijn taak zijn diverse mogelijkheden voorhanden. In ieder dekenaat is een van de bestuursleden belast met de portefeuille voor diaconie. Daarnaast is in alle dekenaten minimaal één Dekenaar Financieel Adviseur (DFA) benoemd. Zijn taak is het de deken te assisteren en te adviseren met betrekking tot financiële zaken, waar de deken mee te maken krijgt.

Indien men nu, met het bestuur van de DKCI, ervan uit gaat, dat het functioneren van een PCI een belangrijk onderdeel dient te zijn van het functioneren van een parochiegemeenschap, dan ligt het voor de hand, dat deze beiden ook in andere opzichten als een ondeelbaar en niet te scheiden geheel wordt gezien.

C. Dechargeverlening

Daar waar de PCI - in de meeste gevallen - beschikt over meer of minder middelen, ligt het voor de hand, dat de Dekenaar bij de visitatie niet alleen de portefeuillehouder voor diaconie maar ook de financiële adviseur inschakelt.

Het bestuur van de DKCI acht het benutten van de mogelijkheid van inzet van de DFA zo belangrijk omdat het in overleg met het College van Financiële Adviseurs een aantal richtlijnen heeft geformuleerd, waardoor de positie en de taken van de DFA in relatie tot de Dekenaar en de DKCI nader is omschreven. Door de ontwikkelingen met de dekenaten gelden de afspraken nu in een breder verband.

Deze afspraken luiden als volgt:

1. Het bestuur van de DKCI zal bij de begeleiding van de PCI-en op het financiële vlak gebruik maken van de diensten van de financiële adviseurs.
2. De begeleiding door de financiële adviseurs zal worden gerealiseerd middels de verwerking van de financiële jaarstukken, die de PCI jaarlijks (in tweevoud) inzendt aan de DKCI.
3. De DKCI voorziet, voor zover nodig, de jaarstukken van op- en aanmerkingen en zendt een exemplaar toe aan:
 - a. het bestuur van de PCI.
 - b. het dekenaat (inclusief een exemplaar van het financiële verslag).In de brief wordt aangegeven onder welke voorwaarden decharge kan worden verleend.
4. Van de PCI wordt gevraagd te reageren op eventuele opmerkingen naar zowel de DKCI als het dekenaat.
5. Indien de reacties op de opmerkingen, als bedoeld in punt 4, daartoe aanleiding geven, neemt de deken, de portefeuillehouder diaconie c.q. DFA contact op met het bestuur van de PCI en neemt de financiële stukken door.
Daarbij zal tevens aan de orde (kunnen) komen de wijze waarop het reglement op de PCI wordt gehanteerd en zullen tevens de richtlijnen, die door de DKCI zijn c.q. nog

zullen worden gegeven, een belangrijke rol spelen. Te denken valt in dit verband aan richtlijnen m.b.t.:

- stukken voor de Raad van Economische Aangelegenheden;
- subsidiebeleid t.b.v. bovenlokale niveau;
- beheersvragen;
- relatie kerk/parochiebestuur en de PCI.

7. Nadat de vragen en opmerkingen met het bestuur van de PCI tot bevredigende antwoorden hebben geleid, bericht het dekenaat aan de PCI dat decharge wordt verleend middels een schrijven waarin de beantwoording van de vragen en de opmerkingen zijn verwerkt.
8. Het dekenaat zendt een kopie aan de DKCI.

9. DE DIOCESANE KERKELIJKE CARITAS INSTELLING (DKCI)

Ter ondersteuning van de bisschop en ter behartiging van de belangen van de PCI-en heeft de Aartsbisschop in 1966 de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling (DKCI) opgericht. Kardinaal Alfrink gaf in 1966 zijn overwegingen als volgt weer:

“De ontwikkelingen van het katholieke werk ten behoeve van de mens-in-nood in Nederland hebben sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog enkele opmerkelijke kenmerken. Kortheidshalve kan gesteld worden, dat op dit terrein enerzijds het beroepsmatige zijn overduidelijke entree maakte en zich in de loop van een twintig jaar verbreedde tot een (terecht) niet meer weg te denken gegeven in het Nederlandse maatschappijbeeld en anderzijds de materiële noodleniging door de vorderingen op sociaal terrein (Algemene Bijstandswet in het bijzonder) in geheel andere positie is komen te verkeren.

De realisering van het beroepsmatige werk vond in het Aartsbisdom voornamelijk plaats dankzij medewerking (zowel bestuurlijk als ook in sterke mate financieel) van de Armbesturen (thans Caritas Instellingen).

Waar echter de gewijzigde praktijk van de toepassing van de vroegere Armenwet en de legalisering hiervan in de thans van kracht zijnde Algemene Bijstandswet praktisch tot gevolg heeft gehad, dat de materiële noodleniging, waartoe het Armbestuurswezen (jammer genoeg) zich in de loop van honderd jaren was gaan beperken, als noodzakelijk taak in sterke mate is vervallen en veelal de Armbesturen geen mogelijkheden zagen de bakens te verzetten, zijn de Armbesturen (thans Caritas Instellingen) op zeer veel plaatsen functioneel “droog” komen te staan.

Dit proces werd nog bevorderd doordat het inmiddels uitgegroeide beroepsmatige werk hier en daar denigrerend neerzag op het werk van Armbesturen, die als “ondeskundig” en “ouderwets” werden gekwalificeerd.

Het resultaat is bij veel Armbesturen geworden, dat zij teruggedrongen zijn tot geldelijke beheerscolleges, die beschikken over in het verleden verworven en door verstandig beheer behouden meer of minder aanzienlijke vermogens.

Deze toestand kan uiteindelijk niemand - en zeker niet de besturen van de Caritas Instellingen zelf - bevredigen.

Met onderstreping van het grote belang, dat gelegen is in het behouden van de kerkelijke caritasfondsen, over welk beheer duidelijke beheersregelingen zijn gegeven, die ertoe geleid hebben, dat de vermogens in de loop der jaren zijn behouden en de vruchten jaarlijks voor allerlei doeleinden zijn aangewend, dient er gesteld te worden, dat er met spoed iets gedaan moet worden om te bereiken, dat de besturen van de Caritas Instellingen in hun taakstelling geraken tot het verzetten van de bakens.

Dit kan zelfs zonder dat er iets gewijzigd moet worden in het reglement.

Ten onrechte wordt er wel gesteld, dat de Caritas Instellingen zich hebben te beperken tot de materiële noodleniging. Juist de geestelijke noodleniging dient in de taakstelling van de Caritas Instellingen voorop te staan in deze tijd. De scala van mogelijkheden van geestelijke noodlenigingsactiviteiten is zeer groot.

Om echter in deze een concrete ontwikkeling binnen de Caritas Instellingen in het Aartsbisdom mogelijk te maken, is het allereerst nodig, dat de sterk geïsoleerd staand Parochiële Caritas Instellingen een eigen diocesaan verband krijgen, zoals dat in de twee diocesen in het westen van het land al is geschied. Dit diocesaan verband dient door samenspraak en met behulp van inbreng, zowel vanuit de parochies als vanuit het bisdom, te komen tot het opstellen van een gericht program voor een bepaalde periode.

Om een dergelijk program bekend te maken en te doen aanslaan bij de plaatselijk Caritas Instellingen dient het diocesane verband te beschikken over een ambtelijk apparaat, dat de gelegenheid heeft van parochie tot parochie of van Dekenaat tot Dekenaat directe

voorlichting en begeleiding te geven aan de PCI-en. De financiering van dit apparaat dient uiteraard bij de Armbesturen zelf gevonden te worden.

Om de ontwikkeling als hiervoor bedoeld op gang te helpen, hebben wij, na overleg met de dekens van het Aartsbisdom alsook met representanten van de Caritasbesturen uit de drie provincies van ons bisdom, op grond van het reglement voor de PCI art.3 besloten een aartsdiocesaan verband van Caritas Instellingen op te richten en daarvoor een voorlopig bestuur te benoemen.

Samen met dit voorlopige bestuur zullen wij de juiste structurele vormgeving en het opstellen van een voorlopig program bestuderen.

Te zijner tijd zal dit bestuur, zoveel mogelijk langs democratische weg, gewijzigd of aangevuld kunnen worden.

Wij hopen en vertrouwen dat de geschetste ontwikkeling de instemming zal hebben van al uw besturen en moge resulteren in een daadwerkelijke medewerking.

Utrecht, juni 1966

Bern. Kardinaal Alfrink
Aartsbisschop van Utrecht.”

De herindeling betekent, dat er duidelijker maar vooral ook kortere lijnen gaan ontstaan tussen bisdom - dekenaat en parochie. De dekens maken deel uit van de Bisdomraad en zijn daardoor direct betrokken bij allerlei ontwikkelingen. Per dekenaat kan nu een hechte en sterke bestuursstructuur worden gevonden, waardoor de dienstverlening aan de parochies meer en beter gestalte krijgt.

Voor de relatie tussen de PCI-en en de DKCI heeft de herindeling ook gevolgen.

De DKCI heeft er voor gekozen dat zoveel mogelijk aansluiting wordt gezocht bij het beleid en wijze van werken van de dekenaten.

Een van de punten was, op welke wijze het periodieke overleg, dat in een aantal dekenaten al plaats had tussen PCI-en en DKCI in de toekomst verder vorm en inhoud zal moeten krijgen. Besloten is dat ieder dekenaat op zijn eigen wijze met de PCI-besturen overleg voert.

Herziening reglement op de DKCI.

Op verzoek van de DKCI heeft de Bisdomraad in 1994 besloten, het Reglement op de DKCI op enkele punten aan te passen.

De wijzigingen betreffen een tweetal zaken.

Het bestuur is uitgebreid van acht naar negen leden, zodat ieder dekenaat direct in het bestuur van de DKCI is betrokken. Daardoor wordt bereikt dat over de noodzakelijke beleidsafstemmingen directer en dus gemakkelijker kan worden gesproken.

Om dit zoveel mogelijk te bevorderen is de DKCI er voorstander van dat de vertegenwoordiger van het dekenaat in het bestuur deel uitmaakt van het dekenale bestuur en daarin bij voorkeur de portefeuille diaconie behartigt.

In 2003 is, als gevolg van voortzetting van de herindeling waardoor een afname van het aantal dekenaten tot vijf tot stand kwam, besloten het DKCI-bestuur met drie kwaliteitszetels uit te breiden. Dit om het aantal bestuursleden op acht, i.p.v. negen te kunnen handhaven en het bestuur middels de inbreng van hun kwaliteiten inhoudelijk te versterken.

Bij het aftreden van een bestuurslid is het betrokken dekenaat gehouden een kandidaat ter benoeming in het bestuur voor te dragen. De bisschop benoemt. De drie leden op kwaliteitszetels worden, op voordracht van de zittende bestuursleden van de DKCI, eveneens door de bisschop benoemd.

Ieder bestuurslid treedt voor zijn/haar dekenaat op als contactpersoon. In voorkomende gevallen kan een (I)PCI bestuur het betreffende bestuurslid benaderen en vragen voorleggen. In veel gevallen zal een antwoord direct kunnen worden gegeven. Ook is het mogelijk dat een (I)PCI de deken of de DFA in eerste instantie benadert.

10. REGLEMENT OP DE DIOCESANE KERKELIJKE CARITAS INSTELLING (DKCI).

ARTIKEL 1.

Het Aartsbisdom Utrecht heeft een Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling. Deze instelling is een publieke kerkelijke rechtspersoon in de zin van canon 116 C.I.C., zijnde een zelfstandig onderdeel van het R.K. Kerkgenootschap in Nederland, in de zin van artikel VII van het Reglement voor het R.K. Kerkgenootschap in Nederland, welke ingevolge artikel 2 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek als zodanig is erkend als rechtspersoon naar Nederlands recht, en welke de beoefening en bevordering van caritas ten doel heeft.

ARTIKEL 2.

De Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling is gevestigd te Utrecht.

ARTIKEL 3.

De Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling heeft ten doel in het Aartsbisdom Utrecht de gezamenlijke belangen van de in het bisdom gevestigde Kerkelijke Caritas Instellingen te behartigen en te bevorderen, een en ander met behoud van alle rechten en verplichtingen, welke deze Kerkelijke Caritas Instellingen op grond van haar reglement bezitten.

ARTIKEL 4.

De Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling tracht het in artikel 3 genoemde doel te bereiken door:

1. zoveel mogelijk, hetzij op verzoek, hetzij rechtstreeks, de Kerkelijke Caritas Instellingen door het geven van adviezen en op alle andere, door de omstandigheden of door het Algemeen Reglement bepaalde wijzen, behulpzaam te zijn bij haar in het Reglement vermelde activiteiten;
2. de Bisschop, hetzij op verzoek, hetzij rechtstreeks, van advies te dienen inzake de uitvoering van het Reglement voor de Parochiële Caritas Instellingen in het algemeen en inzake het op grond van dat reglement doen van benoemingen, het verlenen van ontslag, en voorbereiden van de in het "Statuut voor het bestuur van een dekenaat" onder "Algemene bepalingen" genoemde en in Codex 555 bedoelde visitaties.
3. de gezamenlijke belangen van de Kerkelijke Caritas Instellingen, hetzij van het geheel, hetzij van een gedeelte van het Aartsbisdom, te behartigen bij de geëigende kerkelijke en burgerlijke overheid en de katholieke en niet-katholieke instellingen;
4. het verwerven, in ontvangst nemen en beheren van gelden en goederen en daarmee zoveel mogelijk de Kerkelijke Caritas Instellingen naar haar behoeften en omstandigheden in haar werkzaamheden te ondersteunen;
5. het tot stand brengen van samspraak en overleg van de besturen der Kerkelijke Caritas Instellingen, teneinde de wederkerige hulpverlening tussen de Kerkelijke Caritas Instellingen te verwezenlijken.
6. het aanwenden van alle verdere wettelijke middelen, waardoor het bereiken van het doel der Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling bevorderd kan worden.

ARTIKEL 5.

De Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling heeft een bestuur bestaande uit acht personen, waarvan vijf uit de onderscheiden dekenaten en drie leden op kwaliteitszetels. De drie kwaliteitszetels worden bezet door één persoon die verwantschap heeft met de diaconale ecclesiologie, één persoon die goed in de sociale wet- en regelgeving is ingevoerd en één financieel deskundige (penningmeester) met affiniteit voor diaconie. De leden van de dekenale besturen worden benoemd door de bisschop op voordracht van en uit het bestuur van het Dekenaat waarvoor een bestuurslid moet worden benoemd. De overige drie leden worden op voordracht van de zittende bestuursleden van de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling, door de bisschop benoemd.

Bestuursleden worden benoemd voor een periode van vier jaar en zijn maximaal één maal direct herbenoembaar. Bestuursleden die de leeftijd van vijfenzeventig jaar hebben bereikt, treden af op 1 juni daaropvolgend.

De tot bestuurslid benoemde wordt geacht zitting in het bestuur van de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling genomen te hebben zodra hij tegenover de bisschop uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven de benoeming te aanvaarden.

ARTIKEL 6.

De bisschop benoemt uit de bestuursleden een voorzitter, terwijl de leden van het bestuur onderling de functies van secretaris en penningmeester verdelen.

De voorzitter, secretaris en penningmeester vormen tezamen het dagelijks bestuur.

Het dagelijkse bestuur is verantwoordelijk voor het uitvoeren van de bestuursbesluiten en voor de dagelijkse leiding van het werk.

De voorzitter en secretaris, of hun door het bestuur daartoe aangewezen plaatsvervangers, tezamen vertegenwoordigen de instelling in en buiten rechten.

ARTIKEL 7.

Het bestuur van de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling wordt terzijde gestaan door een of meer bisschoppelijk commissarissen, als zodanig door de bisschop daartoe aangewezen.

De bisschoppelijk commissarissen worden tot alle vergaderingen - zowel van het bestuur als van het dagelijkse bestuur - alsook tot alle eventuele werkvergaderingen uitgenodigd. Hij/zij zal/zullen de bestuursleden inspireren bij de uitoefening van hun caritatieve taak.

Alle besluiten worden aan hen medegedeeld.

Acht een van de bisschoppelijk commissarissen enig besluit met de katholieke beginselen in strijd, dan zal hij zich tegen de uitvoering daarvan verzetten. Bij blijvend meningsverschil heeft het bestuur een beroep op de bisschop aan wiens beslissing het bestuur zich onderwerpt. Hangende dit beroep is de uitspraak van de bisschoppelijk commissaris van kracht. De bisschoppelijke commissarissen dragen generlei verantwoordelijkheid voor het financieel beheer.

ARTIKEL 8.

Er worden bestuursvergaderingen belegd als de voorzitter of een bisschoppelijk commissaris zulks verlangt, doch tenminste tweemaal per jaar.

Voor elke te beleggen bestuursvergadering moeten alle bestuursleden en de bisschoppelijk commissaris(sen) worden uitgenodigd. Dit geschiedt door de secretaris.

Het bestuur is bevoegd andere personen met adviserende stem aan zijn vergaderingen te laten deelnemen.

ARTIKEL 9.

De geldmiddelen van de Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling bestaan uit haar vermogen, erfstellingen, legaten, giften ineens, bijdragen, gekweekte renten, uit alle andere haar toevallende baten en de door de bisschop opgelegde bijdragen van de Kerkelijke Caritas Instellingen. Dit laatste conform artikel 3 lid 4 van het "Algemeen Reglement voor het bestuur van een Kerkelijke Caritas Instelling in de Nederlandse R.K. Kerkprovincie".

ARTIKEL 10.

Besluiten worden genomen met volstreekte meerderheid van stemmen van de ter vergadering aanwezige bestuursleden. Besluiten kunnen slechts worden genomen in een vergadering waarin een meerderheid der bestuursleden aanwezig is. Bij het staken der stemmen beslist de stem van de voorzitter. Over personen wordt schriftelijk gestemd. Zo in dit geval de stemmen staken, beslist het lot.

ARTIKEL 11.

Het bestuur is bevoegd tot alle burgerlijke rechtshandelingen, welke het beheer betreffen, met dien verstande, dat de schriftelijke machtiging van de bisschop is vereist voor de navolgende handelingen:

- a. het aannemen en verwerpen van erfstellingen, legaten en schenkingen;
- b. het aankopen van onroerende goederen;
- c. het verkopen, verruilen of met lasten verzwaren van onroerende goederen of kostbare roerende zaken;
- d. het aangaan van geldleningen en andere bezwarende overeenkomsten;
- e. het oprichten van of het aanbrengen van aanmerkelijke veranderingen in gebouwen;
- f. het oprichten van gestichten, inrichtingen en tehuizen voor caritatieve doeleinden;
- g. het voeren van processen voor de burgerlijke rechter als eiser of verweerder;

- h. het goedkeuren van de begroting en de eventuele overschrijding daarvan, zoals geregeld in artikel 12.

ARTIKEL 12.

Jaarlijks voor 30 november maakt het bestuur een volledige begroting op van de te verwachten inkomsten en uitgaven voor het volgende kalenderjaar. Deze begroting wordt ter goedkeuring toegezonden aan de bisschop.

Voor overschrijding van het totaalbedrag der begroting is de goedkeuring van de bisschop nodig.

ARTIKEL 13.

Jaarlijks voor 31 mei legt het bestuur de door hem vastgestelde rekening en verantwoording over het afgelopen boekjaar ter goedkeuring voor aan de bisschop.

Goedkeuring van de rekening en verantwoording strekt het bestuur tot decharge.

Het bestuur zal deze jaarstukken doen controleren door een registeraccountant.

ARTIKEL 14.

De bisschop is te allen tijde bevoegd tot inzage van kas en van alle bescheiden van deze instelling.

ARTIKEL 15.

De bisschop is bevoegd de instelling op te heffen, met de bepaling omtrent de wijze waarop de liquidatie zal geschieden en omtrent de besteding van een eventueel batig saldo.

Goedgekeurd, Utrecht 16 december 2004

Adrianus Kardinaal Simonis,
Aartsbisschop van Utrecht.

TOELICHTING OP HET REGLEMENT.

Zoals uit het reglement valt op te maken, kan men een aantal hoofdtaken onderscheiden:

1. Advisering van de bisschop
2. Handelend namens de bisschop
3. Advisering t.b.v. de Parochiële Caritas Instellingen;

ad 1: De advisering heeft betrekking op het bisschoppelijk beleid tot de PCI-en. Het gaat hierbij om adviezen welke van inhoudelijke aard en structuur, en van financiële aard zijn.

ad 2: Namens de bisschop controleert de DKCI de jaarrekeningen van de PCI-en en verleent zij decharge.

ad 3: De advisering t.b.v. de PCI-en heeft betrekking op zaken van inhoudelijke, structurele en financiële aard.

Ook voert de DKCI op verzoek van de bisschop een subsidiebeleid ten behoeve van een aantal bovenlokale activiteiten.

11. COLLECTIEVE VERZEKERINGEN VAN HET AARTSBISDOM UTRECHT.

01 CENTRALE INFORMATIE VOOR ALLE VERZEKERINGEN

Vanaf 1 januari 2005 wordt de informatie over alle verzekeringen van de bisdommen behartigd door, en geldt derhalve als **tussenpersoon**:

Donatus Verzekeringen
bezoekadres: Hoff van Hollantlaan 8
5243 SR Rosmalen
Postadres: Postbus 500
5240 AM Rosmalen

telefoon: 073-5221700
fax: 073-5221717

Website: WWW.Donatus.nl - hier kunt u ook uw schade melden.
E-mail: Info@Donatus.nl

Als kerkelijk (mede)werker kan men ook voor particuliere verzekeringen (auto, woonhuis, inboedel) bij Donatus terecht, op de meest uitgebreide condities. Meer informatie hierover kunt u verkrijgen bij Donatus.

02 HANDELEN IN GEVAL VAN SCHADE OF ONGEVAL

In geval van schade of ongeval is men verplicht dit zo spoedig mogelijk, d.w.z. binnen 72 uur, te melden bij Donatus Verzekeringen. Schademeldingen aan het bisdom dienen **niet** te geschieden, omdat daardoor ongewenste vertragingen en wellicht misverstanden ontstaan. Na een schademelding ontvangt u per omgaande van Donatus Verzekeringen een schadeformulier. Op dit schadeformulier gelieve men opgaaf te verstrekken over de oorzaak en de aard van de schade en verder alle vereiste inlichtingen te geven, welke voor de beoordeling van de schade en afwikkeling noodzakelijk zijn.

Zonder een uitvoerige omschrijving van de toedracht is afwikkeling van de schade niet mogelijk. Intussen heeft men zich tegenover ieder ander te onthouden van alle toezeggingen, verklaringen, handelingen of betaling, waaruit erkenning van de verplichting tot schadevergoeding zou kunnen worden afgeleid.

03 AANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERINGEN ALGEMEEN

Verzekeraar : Nationale Nederlanden te 's Gravenhage
Polisnummer : 87-26011520

Dekking.

De maatschappij verzekert de aansprakelijkheid van de verzekerden terzake van de in de polis omschreven hoedanigheid voor schade aan personen en schade aan zaken.

Verzekerd bedrag.

Tot een maximum van € 1.135.000,— per aanspraak

Eigen risico.

€ 500,- voor zaakschade (voor letselschade geldt geen eigen risico)

04 AANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING VOOR BESTUREN

Verzekerden

Als verzekerden worden o.a. beschouwd:

- a. het RK Kerkgenootschap in Nederland en zijn bestuur;
- b. bisdommen, dekenaten, parochies, caritasinstellingen en alle andere kerkelijke instellingen die op grond van de Algemene Bepalingen voor kerkelijke rechtspersonen en katholieke burgerlijke rechtspersonen in de RK Kerkprovincie als kerkelijke rechtspersoon worden aangemerkt, en hun besturen;

- c. vrijwillige medewerkers bij alle bedoelde instellingen;
- d. de seculiere en reguliere priesters, diakens, pastoraal werk(st)ers en studenten/stagiaires, ook zij die aan een seminarie of andere pastorale opleiding verbonden zijn;
- e. inwonende huishoudelijke medewerkers.

Verzekerde hoedanigheid.

Eigenaar/exploitant/verhuurder van onroerend goed, werkgever van personeel, alsmede de aansprakelijkheid van alle genoemde instellingen als werkgever, resp. opdrachtgever van vrijwillige medewerkers(ers), koorzangers, misdienaars, collectanten, acolieten en dergelijke.

Particuliere aansprakelijkheid

Onder de dekking van deze verzekering valt ook de particuliere aansprakelijkheid van

- a. priesters, de seculiere en de door de bisschop benoemde reguliere priesters;
- b. inwonende huishoudelijke medewerkster
- c. ongehuwde diakens,
- d. inwonende studenten die als pastoraal werk(st)er een stage vervullen dan wel verbonden zijn aan een seminarie of andere pastorale opleiding.
- e. door de bisschop benoemde gehuwde diakens en pastoraal werk(st)ers en hun gezinsleden

NB: Omdat ook voor particuliere aansprakelijkheid een eigen risico geldt van € 500,= bestaat voor de hiervoor genoemde alleenstaanden de mogelijkheid dat risico voor een premie van € 24,= per jaar apart te verzekeren.

05 WERKGEVERSAANSPRAKELIJKHEID VOOR BESTUURDERS VAN MOTORRIJTUIGEN (WEGAM)

Verzekeraar : Unigarant, gevolmachtigde Voogd & Voogd Verzekeringen
 Polisnummer : 1948965385

Op 12 januari 2001 heeft de Hoge Raad een arrest gewezen dat de aansprakelijkheid van de werkgever voor bedrijfsongevallen van zijn werknemers in belangrijke mate uitbreidt. In het arrest, bekend geworden onder de naam Arena arrest, heeft het hoogste rechtscollege beslist dat de werkgever de letselschade dient te vergoeden die een werknemer leidt als bestuurder van een motorrijtuig dat bij een verkeersongeval is betrokken. Voorwaarde is wel dat de schade wordt geleden tijdens werktijd. Omdat de schade die de bestuurder lijdt, niet wordt gedekt door de WA-verzekering van het motorrijtuig noch door de standaard aansprakelijkheidsverzekering, is voor dit risico een collectieve werkgeversaansprakelijkheidsverzekering voor bestuurders van motorrijtuigen (Wegam) afgesloten.

Verzekerden

De verzekering is van kracht voor medewerkers in loondienst en vrijwilligers van het RK Kerkgenootschap, bisdommen, dekenaten, parochies en alle andere onder of aan genoemde organen ressorterende of gelieerde stichtingen, verenigingen en instellingen.

Dekking

Het risico van autoritten van de verzekerde personen indien en voorzover men een auto bestuurt en letsel oploopt waarvoor men de "werkgever" aansprakelijk kan stellen. Dat wil zeggen: het risico van letselschade van de werknemer die in werktijd en in opdracht van zijn werkgever een auto bestuurt en daarmee, zonder opzet of roekeloosheid, een ongeluk heeft veroorzaakt.

Verzekerd bedrag

Tot een maximum van € 1.000.000,= per gebeurtenis.

06 ONGEVALLENVERZEKERING

Verzekeraar : Delta Lloyd Schadeverzekering NV te Amsterdam

Polisnummer : 636-0501627

Risico's

De verzekering geeft een dekking voor de risico's van overlijden of blijvende invaliditeit als gevolg van een ongeval.

Verzekerden

Alle vrijwilligers althans de niet gehonoreerde personen, op enigerlei wijze actief ten behoeve van de RK Kerkprovincie, bisdommen, dekenaten, parochies, caritasinstellingen en alle andere kerkelijke instellingen die op grond van de algemene bepalingen voor kerkelijke rechtspersonen en katholieke burgerlijke rechtspersonen in de RK Kerkprovincie als kerkelijk rechtspersoon worden aangemerkt.

Verzekerde bedragen

A. € 25.000,= per persoon ongeval van overlijden

B. € 50.000,= per persoon ongeval van blijvende invaliditeit

Dekking

Voor de verzekerden geldt de dekking tijdens het verrichten van werkzaamheden in opdracht van of ten behoeve van verzekeringnemer alsmede het rechtstreeks gaan naar deze werkzaamheden en terug naar huis.

Eindleeftijd

De dekking eindigt automatisch op de laatste dag van het verzekeringsjaar waarin de verzekerde 80 jaar is geworden

07 VERZEKERING KERKELIJKE EIGENDOMMEN

Nagenoeg alle parochies hebben de verzekering van hun gebouwen met inventaris ondergebracht bij Donatus Verzekeringen. De meeste polissen zijn geïndexeerd. Daardoor vindt een automatische aanpassing plaats van de verzekerde bedragen aan de stijgende bouwrijzen. Er zijn meerdere mogelijkheden om te verzekeren, o.a. is dat een dekking op:

- brand/storm condities;
- brand/storm/inbraak condities;
- uitgebreide condities.

Verschil in dekking betekent uiteraard ook verschil in premie. Wilt u weten wat een ruimere dekking concreet voor u betekent? Donatus stuurt u graag vrijblijvend een offerte.

12. DKCI-NIEUWSBRIEF.

Het bestuur van de DKCI geeft maximaal één keer per jaar een DKCI-Nieuwsbrief uit. Het blad is bestemd voor besturen van de PCI-en en ook voor diegenen, die min of meer direct betrokken zijn bij het werk van de PCI.

Alle bestuursleden van een PCI wordt een exemplaar toegezonden.

Het bestuur hanteert de Nieuwsbrief als officieel mededelingenorgaan van de DKCI. Voorts wordt in het blad informatie gegeven over zaken waarbij de DKCI betrokken is.

Het wordt zeer op prijs gesteld, indien PCI-en kopie inzenden aan het bestuur van de DKCI. Het bestuur wil gaarne ervaringen van PCI-en toegankelijk maken voor andere PCI-besturen.

De samenstelling van het DKCI-bestuur wordt in iedere Nieuwsbrief vermeld.

Aanvragen voor exemplaren dienen te geschieden bij de

Dienst Financiën en Bouwzaken,
Amersfoortseweg 10,
3705 GJ ZEIST.
Tel. 030-6931104
Fax 030-6932278
Website: www.dkci-utrecht.nl
e-mail: dkci@aartsbisdom.nl

13. INSTANTIES EN ADRESSEN.

Aartsbisdom Utrecht
Maliebaan 38-40
Postbus 14019
3508 SB UTRECHT
tel. 030-2338030
fax 030-2311962

voor: benoeming bestuursleden en machtigingsaanvragen ingevolge artikel 18 van het reglement op de PCI.

Raad voor de Economische Aangelegenheden
Amersfoortseweg 10
3705 GJ ZEIST
tel. 030-6931104
fax 030-6932278

voor: daden van vervreemding (mutaties), die een bedrag van € 90.000, -- te boven gaan.

Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling
Amersfoortseweg 10
3705 GJ ZEIST
tel. 030-6931104
fax 030-6932278
website: www.dkci-utrecht.nl
e-mail: dkci@aartsbisdom.nl

Instellingen voor Maatschappelijk activering:

Kath. Centrum voor Welzijnsbevordering Overijssel
Weusthagstraat 158
7556 ZD HENGELLO.
tel. 074-2432271
website: www.kcwo.nl
e-mail: info@kcwo.nl

Kath. Centrum voor Maatschappelijk Activeringswerk Gelderland
Roermondsplein 20
6811 JN ARNHEM.
tel. 026-4430431
fax. 026-4461970
e-mail: kcma@worldonline.nl

Kath. Centrum voor Welzijnsbevordering Utrecht en Flevoland
Amersfoortseweg 10
3705 GJ ZEIST.
tel. 030-6931941
e-mail: info@stichtingdekim.nl

14. LIJST VAN PERIODIEKEN.

Door diverse instanties worden periodiek uitgaven verzorgd, waarin ook interessante informatie staat voor besturen van Parochiële Caritas Instellingen.

Hieronder volgt een aantal van deze periodieken:

Analecta

Officiële uitgave van het Aartsbisdom Utrecht.

Abonnement (niet gratis) te bestellen bij:

Administratie Analecta Aartsbisdom Utrecht

Postbus 64

3700 AB ZEIST.

Op Tocht

Informatiebulletin voor de parochies e.a. in het Aartsbisdom Utrecht.

Abonnement (niet gratis) te bestellen bij:

Dienst Financiën en Bouwzaken Aartsbisdom Utrecht

Amersfoortseweg 10

3705 GJ ZEIST.

121. Informatiebulletin:

Uitgave van de afdeling pers en publiciteit secretariaat

R.K. Kerkgenootschap in Nederland.

Abonnement (niet gratis) te bestellen bij:

Secretariaat R.K. KERKGENOOTSCHAP in Nederland

Postbus 13049

3507 LA UTRECHT.

Diakonie & Parochie

Uitgave van het Landelijk Katholiek Diakonaal Beraad

Postbus 13049

3507 LA UTRECHT

tel. 030- 2334244

15. LIJST VAN VOORKOMENDE AFKORTINGEN.

Abw	Algemene bijstandswet
AmvB	Algemene maatregel van Bestuur
Anw	Algemene nabestaandenwet
AR	Algemeen reglement
AWBZ	Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
Bbz	Besluit bijstandverlening zelfstandigen
Bvg	Bedrijfsverzamelgebouw
CMD	Centrum voor Maatschappelijke Dienstverlening
CWI	Centrum voor Werk en Inkomen
DDD	Dekenale Dienstverlener voor Diaconie
DFA	Dekenale Financieel Adviseur
DKCI	Diocesane Kerkelijke Caritas Instelling
DPD	Diocesane Pastorale Dienstverlening
DPRU	Diocesane Pastorale Raad Utrecht
FRIS	Fraude Registratie- en Informatie Systeem
FWI	Fonds Werk en Inkomen
GWD	Gemeentelijke Welzijnsdienst
ID-banen	In- en doorstroombanen
IB	Inlichtingenbureau
IBG	Informatie Beheer Groep
IBO	Interdepartementaal BeleidsOnderzoek
loaw	Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers
loaz	Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen
(I)PCI	(Inter) Parochiële Caritas Instelling
IWI	Inspectie Werk en Inkomen
KCMA-G	Kath. Centrum Maatschappelijk Activeringswerk Gelderland
KCMCO	Kath. Centrum voor Maatschappelijke en Culturele Ontwikkeling
KCWO	Kath. Centrum Welzijnsbevordering Overijssel
KCWU	Kath. Centrum Welzijnsbevordering Utrecht
KeSa	Kerk in de Samenleving
MA	Maatschappelijk Activeringswerk
Nug(gers)	Niet uitkeringsgerechtigde(n)
OM	Openbaar Ministerie
PCI	Parochiële Caritas Instelling
PV	Periodieke verklaring
Rau	Regeling administratieve uitkeringsvoorschriften Abw, loaw en loaz
REA	Raad voor Economische Aangelegenheden
REKO	Regionaal KetenOverleg
RIF	Regionaal Interdisciplinair Fraudeteam
RIO	Regionaal IndicatieOrgaan
S&A	Scholing en Activering
SBAU	Stichting Bedrijfspastoraat Aartsbisdom Utrecht
SIOD	Sociale Inlichtingen- en OpsporingsDienst
SKAF	Stichting Katholiek Activeringswerk Flevoland
SNO	Service Niveau Overeenkomst
Suwi	Structuur uitvoering werk en inkomen
SZW	Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Uvi	Uitvoeringsinstelling (Cadans, GAK, GUO, SFB, USZO)
UWV	Uitvoeringsorgaan WerknemersVerzekeringen
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VROM	Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieu

VWS	Volksgezondheid, Welzijn en Sport
WWIK	Wet Werk en Inkomen Kunstenaars
WIN	Wet Inburgering Nieuwkomers
Wiw	Wet inschakeling werkzoekenden
WOT	Werkvoorzieningsschap Oost Twente
WSW	Wet Sociale Werkvoorziening
Wvg	Wet voorzieningen gehandicapten
WW	Werkloosheidswet
WWB	Wet Werk en Bijstand
WMO	Wet Maatschappelijke Ondersteuning